

فراخوان زمان و مکان های مراسم در سراسر کشور

سال ستیز طبقاتی به جای جهاد اقتصادی

در نتیجه ی انتشار گسترده ی بیانیه شماره یک این شورا، که بازتاب دهنده ی منافع آنی و نیز دراز مدت طبقه ی کارگر بود، نامه ها و پیشنهادات و نظرات مختلفی به این شورا واصل شد که از جمله باعث تغییر در بخشی از محتوای دو بند مطالبات (بند های ۶ و ۸) گردید؛ باید تاکید کنیم که مواضع اعلام شده توسط شورای برگزاری نه تنها مواضع کنونی و موجود در اکثریت کارگران ایران، بلکه مواضع تمامی و یا اکثریت فعالین و پیشروان نیز نیست؛ اما و با این حال ما مصرانه و باورمندانه وظیفه ی طبقاتی خود میدانیم که در ادامه ی وظیفه ی شورای برگزاری سال قبل، مواضع و مطالبات رادیکالی که تشکل های موجود در جنبش کارگری بخشا بنابر ملاحظات امنیتی نتوانسته اند و یا بخشی از آنها به دلیل ظرفیت کنونی و یا مواضع غیر رادیکال خود نخواستند بیان کنند را به کارگران و هم طبقه ای های خود، اعلام و ترویج و تبلیغ و معرفی نماییم؛ این در حالی است که دستگاه ها و رسانه های سرمایه داری حتا انواع فعالیت ها، روش ها، مبارزات و تشکل های سازشکار را دائما برای کارگران ترویج میکنند. به همین دلیل ما از تمامی و بسایر ها، رسانه ها، تشکل ها و نهاد ها و سازمان ها و احزاب و افرادی که با کلیت خطوط ارائه شده و مطالبات ۸ گانه ی اعلام شده توسط شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۱۳۹۰ خود را همسو میبینند درخواست میکنیم با نشر و تبلیغ گسترده ی این بیانیه این شورا و نیز تلاش برای اجرای شدن آنها، امر مبارزه ی طبقاتی را یاری رسانند.

زمان ها و مکان های پیشنهادی ای که ما برای روز جهانی کارگر در روز یکشنبه، ۱۱ اردیبهشت اعلام میکنیم نه دستور و میل ما بلکه بر اساس جمع بندی پیشنهادات و برنامه های تعیین شده توسط کارگران در نقاط مختلف ایران است که برای این شورا ارسال نموده اند.

اصل بیانیه شماره ۲ به پیوست است. لطفا به طور گسترده منتشر و تبلیغ شود

همچنین جهت اطلاع بیانیه شماره یک نیز پیوست شده است

بیانیه شماره ۲ شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۹۰

فراخوان زمان و مکان های مراسم ها - ساعت ۵ عصر سراسر کشور

سال ستیز طبقاتی به جای جهاد اقتصادی

در آستانه ی روز جهانی کارگر، ۱۱ اردیبهشت (اول ماه مه) ستیز کارگران علیه سرمایه داری اسلامی در ایران شکل دیگری به خود گرفته است؛ از جمله اعتصاب پیروزمندانه کارگران در پتروشیمی در ماهشهر و چند ماه قبل اعتصاب کارگران پتروشیمی در تبریز، که منجر به تغییر قرارداد های موقت شرکت های پیمانکاری به قراردادهای میان مدت شد نشان از خیزش جدیدی در مبارزات کارگران علیه سرمایه داری دارد. لازم است که علاوه بر تمامی اقشار مختلف طبقه ی کارگر، کارگران بیکار و اخراجی و به ویژه تمامی کارگران قرارداد موقت، سفید امضا و بی قرارداد و کارگران شرکت های پیمانکاری هر چه بیشتر ضمن اعتراض و اعتصاب، قدم های استوارتری برای ایجاد تشکل های مستقل و خود ساخته ی خود بردارند و علاوه بر ایجاد و تقویت تشکل های علنی، توده ای و طبقاتی، بخشی از کارگران آگاه باید با ایجاد و یا تقویت هسته ها، محافل و کمیته های مخفی و غیر علنی نقشی جدی در سازماندهی مبارزات کارگران برای به دست آمدن مطالبات و نیز سوق دادن مبارزات به سمت تشکل یابی کارگران ایفا کنند.

جهاد اقتصادی و ریاضت اقتصادی که سرمایه داری در ایران و جهان قصد دارد به کارگران تحمیل کند، دستمزدهای فلاکت بار و برده و ارانه، حذف یارانه ها و سرکوب مبارزات و فعالین و تشکل ها و نیز سرکوب هرگونه اعتراض و تظاهرات و سرکوب بیان و قلم و اعتصاب و تحمیل زندان و فقر و دیکتاتوری و فلاکت و جنگ و خرافه پروری و تبعیض جنسیتی و تبعیض جنسیتی و ستم طبقاتی بر زنان، کار کودکان، بحران های زیست محیطی، فشار اقتصادی بر بازنشستگان، گسترش بیکاری و اعتیاد و ظلم و بیداد و ارعاب و تهدید و

زندان و نیز فریب کاری های هر دو جناح سرمایه داری در ایران یعنی اصولگرایان و نیز اصلاح طلبان حکومتی که اکنون اندکی از چپاول و غارت رانده شده اند و فریب و دغل تمامی کشورهای سرمایه داری اعم از آمریکا و چین و روسیه و دولت های اروپایی منجمله انگلیس و آلمان و فرانسه و ایتالیا و غیره، همه و همه باید با مشیت محکم و اتحاد و سازمانیابی و تشکل یابی کارگران پاسخ داده شود.

روز جهانی کارگر نه سبز است و نه سیاه و نه سفید و نه بنفش و نه زرد؛ روز جهانی کارگر و همه ی روزها به نشانه ی خون و جان و عمر و هستی طبقه ی کارگر به رنگ سرخ است؛ کارگران تولید کنندگان تمامی ثروت ها و نعمت ها و رفاه در جامعه ی بشری هستند و با خون خود حیات جامعه ی انسانی را تضمین میکنند، اما خود هیچ بهره ای از این نعمات و ثروت ها نمیبرند، ما کارگران فریب هیچ کدام از جناح های سرمایه داری و رنگامیزی های آنان را نخواهیم خورد.

ما کارگران ایران در روز جهانی کارگر هم صدا و هم پیمان با دیگر هم طبقه ای هایمان در سراسر جهان ضمن گرامیداشت این روز، با خشم و اعتراض خود یکصدا فریاد برخواهیم آورد که طبقه ی کارگر برای به دست آوردن مطالبات خود و براندازی نظام انگل وار سرمایه داری تنها و تنها با اتکا به دانش طبقاتی و اتحاد و تشکل ها و سازمان های طبقاتی و کارگری خود تکیه خواهیم زد.

کارگران نیک میدانند که نه تنها در روز جهانی کارگر بلکه هر روز باید بیش از پیش با اعتراض بیشتر و با سازماندهی مبارزات به سوی ایجاد تشکل های طبقاتی خود قدم بردارند و هر روز را عرصه ی "گسترش و تقویت ستیز طبقاتی و نبرد کارگری" کنند و نسخه ها و مناسبات برده و ارانه ی سرمایه داری و از جمله "جهاد اقتصادی" و سایر بی حقوقی های تحمیل شده از سوی سرمایه داری اسلامی در ایران را بیشتر و بیشتر نقش بر آب کنند.

ما کارگران هر چه بیشتر و گسترده تر، در روز جهانی کارگر ۱۱ اردیبهشت به ویژه در ساعت ۵ عصر در محل های کار و زندگی و در محلات و خیابان و کوی و برزن و در هنگام ایاب و ذهاب و در سرویس های غذایی و رخت کن ها و در هر جا و هر جا و در هر فرصت ممکن مطالبات ۸ گانه ی کارگری که - نه تمام مطالبات، بلکه - اهم مطالبات کارگران است را به بحث و گفت و گو میگذاریم و برای ادامه ی نبرد و حرکت به سوی ایجاد تشکل های طبقاتی، مستقل و خود ساخته و مستقل خود برنامه ریزی و اقدام خواهیم کرد.

در ادامه ی این بیانیه علاوه بر فراخوان مراسم ها و اعلام زمان و مکان ها، برخی شعارهای مناسب کارگری برای فریاد کردن در محل های مراسم، تظاهرات و آکسیون معرفی میشوند و در پایان بیانیه اهم مطالبات ۸ گانه برای پخش و تکثیر و برای بحث و گفت و گو در میان کارگران درج خواهد شد.

در زمان های اعلام شده که مطابق پیشنهادات ارسال کارگران در جاهای مختلف تعیین شده، برای کارگرانی که در حال کار و در محیط های کاری شان هستند، قرار بر دست از کار کشیدن به مدت ۵ دقیقه میباشد که لازم است به طور یکپارچه و سراسری در همان زمان توسط کارگران در همه ی نقاط، مطالبات کارگری در میان کارگران به بحث گذاشته شود.

کارگرانی که در زمان اعلام شده برای شرکت در مراسم ها امکان تجمع دارند میتوانند با به خاطر داشتن شعار ها و مطالبات و یا کاغذ های حاوی شعار ها و مطالبات به طور متحد و با برنامه ریزی در محل های اعلام شده حاضر شوند. شعار های ما کارگران باید صف طبقاتی ما را معلوم کند؛ شوراهای اسلامی کار و خانه های کارگر، جناح های سیاه و سبز سرمایه داری هر کدام برای منافع سرمایه داری دست و پا میزنند. ما هیچ اعتراض و تجمعی را بی نصیب نخواهیم گذاشت اما با پرچم خود و با طرح مطالبات ۸ گانه ی خود به اعتراض دست خواهیم زد و در این روز به یکدیگر یادآور میشویم که برای رهایی از ستم و استثمار طبقاتی و فقر باید و باید و باید متشکل شویم.

زمان و مکان مراسم های روز جهانی کارگر - یکشنبه ۱۱ اردیبهشت

ساعت ۵ عصر - سراسر کشور:

الف - تجمع ها و مراسم ها در سراسر کشور:

تهران- ساعت ۵ عصر - از میدان انقلاب تا مقابل وزارت کار

مشهد- شیراز- اصفهان- قزوین (همگی مطابق اعلام کارگران این مناطق) و سایر شهرستان ها ساعت ۵ عصر در مقابل ادارات کار شهرستان ها و یا ادارات کل کار استان.

از شهرهایی در جنوب و مرکز و نیز شهرهایی در کردستان اعلام شده که فراخوان زمان و مکان مطابق شرایط و بر اساس ملاحظات محلی و در زمان مناسب به اطلاع کارگران رسانده خواهد شد.

ب- اعتصاب موقت سراسری در محیط های کار:

ساعت ۵ عصر- کارگران شاغل در محیط های کار و کارخانجات به طور همزمان و یکپارچه و سراسری به مدت ۵ دقیقه در ساعت ۵ عصر یکشنبه دست از کار خواهند کشید و مطالبات ۸ گانه و مباحث خود را با همکاران خود به بحث خواهند گذاشت. در صورت امکان، با طرح شعارها و خواسته ها و مطالبات جاری خود، کارگران در این ساعت در محل های مناسب در محیط کار تجمع خواهند نمود و ضمن برگزاری مراسم به فریاد شعارها و طرح و بحث و اعتراض برای دستیابی به مطالبات خود خواهند پرداخت.

شعارهای پیشنهادی برای روز مراسم و نیز برای سایر اعتراضات و تجمعات کارگری در سراسر سال:

- دستمزد بردگان و حذف سوبسید/بر علیه سرمایه باید جنگید
- قرارداد موقت/ ملغی باید گردد
- کارگر زندانی آزاد باید گردد
- زندانی سیاسی / آزاد باید گردد
- کارگر قراردادی، پیمانی/ تشکله پایان بی سامانی
- کارگران جهان/ هم طبقه، هم پیمان
- شورای عالی کار / حامی سرمایه دار
- علیه شرکت های پیمانکاری/ برپا کنیم تشکل کارگری
- شورای اسلامی کار/ پشتیبان سرمایه دار
- سرمایه از روز ازل نبوده / سرمایه دار حق ما رو ربوده
- اصول گرا، اصلاح طلب/ضد کارگر، فرصت طلب
- تشکل مستقل حق مسلم ماست
- جهاد اقتصادی و ریاضت/ به ضد کارگرانه این سیاست
- جهاد اقتصادی و ریاضت / ننگ بر این اقتصاد و سیاست

مطالبات هشت گانه ی کارگران ایران – سال ۱۳۹۰

۱- ما کارگران برای مقابله با قراردادهای موقت، سفید امضا و قراردادهای شرکت های پیمان کاری با اتحاد و آگاهی و با ایجاد تشکل های خود دست به مبارزه خواهیم زد.

۲- حذف یارانه ها هجوم به سفره ی خالی کارگران است؛ ما ضمن گسترده کردن اقدام برای نپرداختن قبض های آب، برق، تلفن و گاز از هر طریق ممکن دیگر و به صورت متحد و متشکل با این اقدام و طرح ضد کارگری مبارزه خواهیم کرد.

۳- ما اعلام و تعیین حداقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان که چندین برابر زیر خط فقر است و توسط نهاد سرمایه داری شواری عالی کار تعیین شده و نیز روش ضد کارگری و خائنانه ی سه جانبه گرایی را محکوم می کنیم؛ در روش سه جانبه گرایی، مذاکره و توافق بین نمایندگان کارفرمایان و نماینده دولت (که همگی از طبقه ی سرمایه دار هستند) از یک سو و از سوی دیگر نماینده ی کارگران انجام می گیرد و کارگران در مقابل دو رای سرمایه داری بازنده خواهند بود. ما اعلام می داریم که افزایش دستمزد با خواهش و توافق و مذاکره حاصل نمی شود. کارگران باید با اعتراض و نمایش قدرت و اعتصاب و با مبارزه ی متشکل و متحد دستمزدهایی متناسب با استانداردهای زندگی را به سرمایه داری تحمیل کنند.

۴- کارگران و فعالان کارگری زندانی باید آزاد شوند و ما هر گونه دستگیری، اخراج و تحت فشار قرار دادن کارگران را محکوم نموده و به صورت گسترده برای آزادی آنان مبارزه خواهیم کرد.

۵- ما کارگران برای دستیابی به آزادی بیان، آزادی تشکل، حزب، اعتصاب، آزادی قلم و آزادی تمامی زندانیان سیاسی و پایان یافتن احکام ضد انسانی اعدام، همزمان با دیگر مطالباتمان مبارزه خواهیم کرد.

۶- پیروزی کارگران جز با اتحاد متشکل و سازمان‌یافته‌ی تمامی اقشار طبقه‌ی کارگر اعم از کارگران صنعتی، معلمان، پرستاران، کارگران بخش خدمات، معادن، کارگران کشاورزی و ... ممکن نیست. ما کارگران در هر صنف و رسته ضمن اتحاد با تمامی اقشار هم طبقه‌ی مان در طبقه‌ی کارگران ایران و منطقه و حمایت از مطالبات کارگران مهاجر در ایران از جمله کارگران افغانی، خود را متحد و پشتیبان مبارزات کارگران در سراسر جهان می‌دانیم.

۷- ما برای دستیابی به مطالبات اقتصادی-سیاسی خود بر علیه تمامی جناح‌ها و حاکمیت‌های داخلی و خارجی سرمایه‌داری اعم از اصول‌گرا و اصلاح‌طلب در ایران و اعم از دولت‌های سرمایه‌داری آمریکا، چین، روسیه، اروپایی و ... تنها و تنها با اتکا بر نیروی طبقاتی کارگری خود، مبارزه خواهیم کرد.

۸- نظام سرمایه‌داری از تبعیض جنسیتی-اقتصادی-سیاسی-اجتماعی علیه زنان بهره و سود می‌برد، همچنین کار کودکان منبع سودهای سرشار برای نظام انگلی سرمایه‌داری است؛ ما ضمن محکوم کردن هرگونه تبعیض جنسیتی علیه زنان، برای متشکل کردن هرگونه مبارزه برای دستیابی زنان به مطالبات ویژه‌ی زنان و نیز مطالبات طبقاتی شان و نیز برای تقویت جنبش لغو کار کودک از هیچ مبارزه‌ای فروگذار نخواهیم کرد.

شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۱۳۹۰
بیانیه شماره ۲ - سال ستیز طبقاتی به جای جهاد اقتصادی
۶ اردیبهشت ۱۳۹۰

1may1390@gmail.com

سال ستیز طبقاتی به جای جهاد اقتصادی

بیانیه‌ی شماره ۱ شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۱۳۹۰

در آستانه‌ی روز جهانی کارگر، اول ماه مه در سال ۱۳۹۰ قرار داریم. سالی که رهبر حاکمیت سرمایه‌داری ایران در ادامه‌ی طرح‌ها و اقدامات هر چه بیشتر برای سرکوب مطالبات و منافع طبقه‌ی کارگر و برای تکمیل برنامه‌ی سرمایه‌داری، آن را سال "جهاد اقتصادی" اعلام کرده است. اما طبقه‌ی کارگر در این سال باید بیش از پیش در مقابل این حاکمیت سرمایه‌داری ایستاده و سال ۱۳۹۰ را به سال تقویت و گسترش "ستیز طبقاتی" و "نبرد کارگری" تبدیل کند.

کارگران در ایران در بدترین وضعیت معیشتی، اقتصادی و سرکوب سیاسی قرار گرفته‌اند؛ قراردادهای موقت، بیکارسازی، دستمزدهای تا چند مرتبه زیر خط فقر و شرکت‌های پیمان‌کاری و قراردادهای اسارت‌آورشان به طبقه‌ی کارگر تحمیل می‌شود؛ با طرح حذف یارانه‌ها حاکمیت سرمایه‌داری در ایران هم‌گام و مطابق با نسخه‌های نهادهای جهانی سرمایه‌داری همچون صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، هجوم گسترده و وحشیانه‌تری را به زندگی و هستی کارگران آغاز کرده است و هم اکنون قیمت‌های برخی اقلام اساسی تا ده برابر افزایش یافته در حالی که دستمزدها کم‌کم برده و ارانه است و پرداخت مبالغ اندک و مضحک یارانه‌ی نقدی حتی چاره‌ی یک دهم هزینه‌ی زندگی کارگران را نمیکند؛ کارگران و فعالان کارگری و فعالین تشکل‌های مستقل در جنبش کارگری به حبس، اخراج، تهدید، ارباب و بیکاری محکوم می‌شوند؛ هرگونه اعلام نظر، بیان‌اندیشه، اعتراض، تظاهرات و هر نوع فعالیت اجتماعی-سیاسی سرکوب می‌شود.

برای دعوت کارگران به تحمل استعمار و بردگی و از طرفی برای حفظ سودآوری سرمایه‌داران، کارگران را به "جهاد اقتصادی" دعوت می‌کنند و با استفاده از این واژگان مذهبی-ناسیونالیستی قصد تخدیر و فریب کارگران را دارند تا شاید کسی فکر کند تحمل این فلاکت "جهاد" است و لازم! نه! کارگران فریب این بازی‌ها را نمی‌خورند!

در سایر نقاط جهان نیز کم و بیش و با همین محتوا، وضعیت به همین صورت است و کارگران به صورت روز افزون به مبارزه مشغول‌اند.

در بسیاری کشورها کارگران علیه افزایش سن بازنشستگی، افزایش ساعت کار، اخراج کارگران، کاهش دستمزدها و ... دست به اعتراض و اعتصاب زده‌اند؛ درست شبیه به همپالکی‌های سرمایه‌داری اسلامی ایران، سرمایه‌داران در دیگر نقاط جهان نیز کارگران را به "ریاضت اقتصادی" و در واقع به تحمل فلاکت و نکبت موجود دعوت می‌کنند.

نظام سرمایه‌داری و دموکراسی‌های صوری و ننگین آن که عامل فقر و بدبختی، فلاکت، حبس، دیکتاتوری، سرکوب، جنگ افروزی و خرافه پروری است و به خاطر سود محوری و پاسبانی از نظام استثمارگرانه اش، امروزه در سرتاسر دنیا شرایطی بی‌نهایت غیر

انسانی ایجاد کرده و موج اعتراض مردمی به مشکلات و مصائب در نقاط مختلف دنیا از جمله آمریکا، انگلیس، سایر نقاط اروپا، مصر و ... بر انگیزه شده است. لازم است به کارگران و هم طبقه‌های‌مان هشدار بدهیم که آنان باید اصل نظام سرمایه داری را آماج حملات خود قرار دهند و نه فقط جناح‌های اکنون حاکم را؛ باید به هوش باشیم که ما کارگران نباید نیروی اعتراضی و طبقاتی خود را تبدیل به ابزاری برای سرنگونی یک جناح سرمایه‌داری و به قدرت رسیدن جناحی دیگر و احتمالاً خوش رنگ و لعاب سرمایه‌داری کنیم. کارگران باید با اتکا بر نیروی طبقاتی خود و با حملات سازماندهی شده و متشکل علیه نظام سرمایه‌داری، هم به سرنگونی حاکمیت‌های موجود و دیکتاتوری‌های حاکم بپردازند و هم بتوانند نیروی طبقاتی و سیاسی خود را به جای آن حاکم کنند. در صورتی که اعتراضات و نبرد و ستیز کارگران به صورت متشکل و سازمان‌یافته باشد در کمترین حالت ممکن، آنان خواهند توانست بسیاری از خواسته‌ها و مطالبات خود را به حاکمیت‌های سرمایه داری تحمیل کنند.

ما کارگران برای دگرگون کردن وضعیت سیاسی-اقتصادی در ایران، به هر جنگ خارجی علیه خود نه می‌گوییم، ما هرگز تسلیم فریب و توهم پراکنی هیچ کدام از جناح‌های داخلی و خارجی سرمایه‌داری نمی‌شویم. ما به کمک و یاری هیچ دولت سرمایه‌داری اعم از آمریکا، چین، روسیه، انگلیس، فرانسه و ... باور نداریم. برای ما سرمایه‌داری احمدی نژاد-خامنه‌ای- سپاه با جناح دیگر که فعلن اندکی از قدرت رانده شده یعنی اصلاح‌طلبان و لیبرال‌ها از جمله کروی- موسوی- خاتمی و یا هرگونه سرمایه‌داری از نوع کراواتی، لیبرال، نولیبرال، ناسیونالیست، مذهبی، سلطنتی و یا هر شکل دیگری از سرمایه‌دارن فرقی نمی‌کند! ما تنها و تنها باید با اتکا بر نیروی طبقاتی خودمان و با ایجاد و تقویت و گسترش تشکل‌های خودساخته و مستقل از دولت، کارفرما و سرمایه داران و با ایجاد و یا تقویت سازمان‌ها و نهادهای سیاسی و کارگری خود، با نبردی فراگیر علیه کلیت نظام سرمایه‌داری ستیز کنیم.

ما کارگران باید به دقت اشکال مبارزه سازمان‌یافته و متشکل خود را بر اساس شرایط و بر اساس توازن قوا انتخاب کنیم. اکنون علاوه بر مبارزات علنی، متشکل، متحد، گسترده، توده‌ای و اجتماعی و فراگیر و به موازات آن، بعضی از ما کارگران باید بتوانیم هسته‌های مخفی، کمیته‌ها و محافل مخفی را در محل کار و زندگی خود ایجاد کنیم. ما نباید تمام نیرو و امکانات خود را در معرض دید و حمله‌ی نظام سرمایه‌داری قرار دهیم.

بار دیگر تاکید می‌کنیم که برای مقابله با معضلات پیش رو، ما کارگران هیچ چاره‌ای جز ایجاد تشکل‌های خود ساخته و مستقل نداریم و لازم است به افشا و مبارزه با باورهای آشتی‌جویانه با نظام سرمایه داری بپردازیم زیرا خواسته‌های ما با چانه‌زنی و امید و توهم به سرمایه‌داری و با مذاکره و خواهش به دست نمی‌آید!

در این راستا و در آستانه‌ی روز جهانی کارگر - یازده اردیبهشت - که روز جشن و خروش جهانی کارگران و اعلام و تجدید همبستگی بین‌المللی طبقه‌ی جهانی کارگر است، ضمن این که تمامی کارگران را به مبارزه‌ی متشکل و سازماندهی شده علیه نظام سرمایه‌داری در ایران فرا می‌خوانیم، در تقابل با نام گذاری این سال به "سال جهاد اقتصادی" توسط رهبر حاکمیت سرمایه داری اسلامی، ما سال ۱۳۹۰ را سال تقویت و گسترش "ستیز طبقاتی" و "نبرد کارگری" اعلام می‌داریم و مطالبات هشت گانه‌ی ذیل را به عنوان اهم مطالبات کارگران ایران اعلام می‌داریم.

ما از تمامی کارگران، فعالان کارگری، تشکل‌ها، رسانه‌ها، نهادها و سازمان‌هایی که به امر تقویت مبارزه‌ی طبقاتی باوردارند می‌خواهیم که با انتشار و گسترش بیانیه‌های این شورا و مطالبات هشت گانه‌ی اعلام شده، ما و مبارزه‌ی مشترکمان را یاری رسانند.

به علاوه هرگونه نظر و یا پیشنهاد درباره‌ی مفاد بیانیه‌ها، مطالبات هشت گانه و یا هر پیشنهاد درباره‌ی برگزاری مراسم در روز ۱۱ اردیبهشت از طریق ایمیل رسمی ما (1may1390@gmail.com) قابل دریافت، بررسی و اقدام است.

مطالبات هشت گانه‌ی کارگران ایران - سال ۱۳۹۰

۱- ما کارگران برای مقابله با قراردادهای موقت، سفید امضا و قراردادهای شرکت‌های پیمان‌کاری با اتحاد و آگاهی و با ایجاد تشکل‌های خود دست به مبارزه خواهیم زد.

۲- حذف یارانه‌ها هجوم به سفره‌ی خالی کارگران است؛ ما ضمن گسترده کردن اقدام برای نپرداختن قبض‌های آب، برق، تلفن و گاز از هر طریق ممکن دیگر و به صورت متحد و متشکل با این اقدام و طرح ضد کارگری مبارزه خواهیم کرد.

۳- ما اعلام و تعیین حداقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان که چندین برابر زیر خط فقر است و توسط نهاد سرمایه‌داری شواری عالی کار تعیین شده و نیز روش ضد کارگری و خائنانه‌ی سه جانبه‌گرایی را محکوم می‌کنیم؛ در روش سه جانبه‌گرایی، مذاکره و توافق بین نمایندگان کارفرمایان و نماینده دولت (که همگی از طبقه‌ی سرمایه‌دار هستند) از یک سو و از سوی دیگر نماینده‌ی کارگران انجام می‌گیرد و کارگران در مقابل دو رای سرمایه داری بازنده خواهند بود. ما اعلام می‌داریم که افزایش دستمزد با خواهش و توافق و مذاکره حاصل نمی‌شود. کارگران باید با اعتراض و نمایش قدرت و اعتصاب و با مبارزه‌ی متشکل و متحد دستمزدهایی متناسب با استانداردهای زندگی را به سرمایه‌داری تحمیل کنند.

۴- کارگران و فعالان کارگری زندانی باید آزاد شوند و ما هر گونه دستگیری، اخراج و تحت فشار قرار دادن کارگران را محکوم نموده و به صورت گسترده برای آزادی آنان مبارزه خواهیم کرد.

۵- ما کارگران برای دستیابی به آزادی بیان، آزادی تشکل، تحزب، اعتصاب، آزادی قلم و آزادی تمامی زندانیان سیاسی و پایان یافتن احکام ضد انسانی اعدام، همزمان با دیگر مطالباتمان مبارزه خواهیم کرد.

۶- پیروزی کارگران جز با اتحاد متشکل و سازمان‌یافته‌ی تمامی اقشار طبقه‌ی کارگر اعم از کارگران صنعتی، معلمان، پرستاران، کارگران بخش خدمات، معادن، کارگران کشاورزی و ... ممکن نیست. ما ضمن اتحاد با تمام کارگران ایران و منطقه و حمایت از مطالبات کارگران مهاجر در ایران از جمله کارگران افغانی، خود را متحد و پشتیبان مبارزات کارگران در سراسر جهان می‌دانیم.

۷- ما برای دستیابی به مطالبات اقتصادی-سیاسی خود بر علیه تمامی جناح‌ها و حاکمیت‌های داخلی و خارجی سرمایه‌داری اعم از اصول‌گرا و اصلاح‌طلب در ایران و اعم از دولت‌های سرمایه‌داری آمریکا، چین، روسیه، اروپایی و ... تنها و تنها با اتکا بر نیروی طبقاتی کارگری خود، مبارزه خواهیم کرد.

۸- نظام سرمایه‌داری از تبعیض جنسیتی-اقتصادی-سیاسی- اجتماعی علیه زنان بهره و سود می‌برد، همچنین کار کودکان منبع سودهای سرشار برای نظام انگلی سرمایه داری است؛ ما برای متشکل کردن هر گونه مبارزه برای دستیابی زنان به مطالبات طبقاتی خود و نیز برای تقویت جنبش لغو کار کودک از هیچ مبارزه‌ای فروگذار نخواهیم کرد.

شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۱۳۹۰
بیانیه شماره ۱ - سال ستیز طبقاتی به جای جهاد اقتصادی
۱۸ فروردین‌ماه ۱۳۹۰

1may1390@gmail.com